

Мотиви по НЧХД № 7198/2021 г. по описа на СРС, НО, 95-ти състав

Производството е от частен характер.

С тъжба, депозирана до Софийски районен съд, А. Х. А., ЕГН ***** е повдигнал срещу М. Ж. П., ЕГН ***** обвинение в извършване на престъпление по чл. 148, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. чл. 147, ал. 1 НК за това, че на 25.11.2019 г., в гр. София, чрез електронна медия ***, която на 25.11.2019 г. разпространила статия със заглавие „Ексклузивни разкрития в *** за разбитата цигарена фабрика в Т. и предателството на съдружника на М.С.“, с подзаглавие „М.П. - беднякът милионер, с втрещяващ разказ за зловещата си съдба“, П. разгласил неистински позорни обстоятелства за А. Х. А. и му приписал престъпления, като клеветата е нанесена публично и е разпространена по друг начин, като заявил: 1. „Последният ни разговор, който проведохме аз и А.А. беше за пари. Той ми предлагаше пари, за да ме подкупи, за да не пускам в прокуратурата жалби срещу него. Тъй като аз бях измамен от него. Това е една група, която върлува наред и удря хората с имотни измами.“; 2. „С мен се свързаха хората на А., започнаха да ме дрогират системно, даваха ми да карам скъпи коли, даваха ми пари, но в сравнение с това, което трябваше да получа за имотите, наследени от родителите ми, бяха джобни суми. В същото време дрогиран и неосъзнаващ какво правя, ме караха да прехвърлям имотите от наследството на тях. Системно ме малтретираха. Взеха ми около 108 декара апетитни имоти в ***ския квартал „***“, семейната ни къща там, която се доказва на всички инстанции, че тя е взета чрез измама, така ми отнеха и апартамента в центъра на ***“; 3. „Изнудваха ме със сила и притискане. Удряха ме, биеха ме, искаха да ми режат ушите. Тъй като бях изнудван от А. да му прехвърля имотите си, започнаха да ме изнудват системно, даваха ми документално пари, които след това теглех под техен натиск и физическо малтретиране, и им ги връщах на ръка. Това се правеше, за да изглеждат сделките легални. В същото време, принуждаван чрез насилието над мен, ме караха да прехвърлям имотите. Не съм бил съгласен да им ги прехвърля, а заради изнудването го направих“.

В дадения ход по същество адв. М., упълномощен повереник на тъжителя А., пледира подсъдимият да бъде признат за виновен в извършването на инкриминираното престъпление от частен характер. Намира обвинението за доказано въз основа писмените доказателства, заключението на техническата експертиза и показанията на свидетелката К. Г., посредством които се изяснило, че поместената в електронната медия *** статия, съдържаща изявленията на подс. П., била публикувана без редакторска намеса досежно тях. Застъпва, че се е доказала и неистинността на изложените от подсъдимия обстоятелства, и че последният е знаел и съзнавал, че твърденията му ще бъдат разпространени чрез публикуване. Изразява становище, че П. е личност със завишена степен на обществена опасност, предвид което прави искане да му бъде наложено максимално наказание.

Адв. Н., служебен защитник на подс. П., моли подзащитният му да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото обвинение. Оспорва автентичността на представените от частното обвинение писмени материали, съдържащи инкриминираните изрази. Предвид обстоятелството, че наличието на процесната статия не е било установено на интернет страницата на електронната медия, счита, че е невъзможно да се докаже идентичността на съдържанието ѝ с това на вменените с тъжбата изрази, както и не може да бъде доказано безспорно, че казаното от М.П. е точно, конкретно и вярно отразено в медийната публикация. Застъпва, че дори авторството на изразите да бъде прието за доказано, от съдържанието им е видно, че не вменяват извършване на престъпления от общ характер на тъжителя, а на неконкретизирана група от лица, без А.А. да е посочен като фактическият им извършител.

Адв. М. оспорва изложената от адв. Н. защитна теза, застъпвайки, че свидетелката К. Г. е заявила, че написаното като цитат е било казано от М.П.. По отношение инкриминираните изрази поддържа, че касаят личността на тъжителя, както и че подсъдимият е знаел, че ще бъдат разпространени посредством електронната медия, предвид което е осъществил изпълнителното деяние на престъплението.

Като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, и способите за доказване, и при съобразяване с разпоредбата на чл. 301 и следващите от НПК, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Подсъдимият М. Ж. П., ЕГН ***** е роден на *** г. в гр. ***. Същият е българин, български гражданин, със средно образование, не работи, неженен, неосъждан /реабилитиран/, с постоянен адрес гр. ***, ул. ***.

В периода от 2014 г. до 2019 г. подсъдимият П. отчуждил чрез покупко-продажба множество недвижими имоти, своя собственост, като впоследствие атакувал действителността на част от сключените сделки по съдебен ред.

Освен това в същия времеви период П. подал сигнали до Районна прокуратура *** и до Специализирана прокуратура гр. София относно осъществени от страна на тъжителя А. Х. А. противозаконни действия спрямо личността и имуществото му. По повод последните били постановени откази да бъде образувано досъдебно производство, обективирани в актове, както следва: постановление за отказ да се образува ДП изх. № 11671/06.03.2019г. по описа на РП ***; постановление за отказ да се образува ДП изх. № 3356/13.05.2019 г.; постановление за отказ да се образува ДП изх. № 3356/26.07.2019 г.; постановление за отказ да се образува ДП изх. № 585/06.08.2019 г. на Специализирана прокуратура София.

В неустановен момент през 2019 г. свидетелката К. Г., нещатен кореспондент на информационна агенция „****“ за областите *** и П., се свързала с подс. М.П. по повод материал, върху който работела, и му отправила покана за провеждане на интервю. Последният откликнал и на неустановена дата преди 25.11.2019 г. двамата се срещнали на неустановено място в гр. ***, където във формата на разговор П. изложил пред Г. твърдения относно осъществени спрямо него и имуществото му неправомерни действия. Свид. Г. записала на ръка казаното от П., след което по неизяснен начин /диктувайки по телефона или изпращайки го в писмен вид като файл по и-мейл/, изпратила до редакцията на ИА „****“, гр. София материала, който изготвила във връзка с воденото разследване, който включвал и записките ѝ по проведеното с подсъдимия интервю.

На 25.11.2019 г. в гр. София електронна медия *** публикувала статия със заглавие „Ексклузивни разкрития в *** за разбитата цигарена фабрика в Т. и предателството на съдружника на М.С.“, с подзаглавие „М.П. - беднякът милионер, с втрещяващ разказ за зловещата си съдба“. Като цитати, казани от подс. П., в статията били поместени изразите: „Последният ни разговор, който проведохме аз и А.А. беше за пари. Той ми предлагаше пари, за да ме подкупи, за да не пускам в прокуратурата жалби срещу него. Тъй като аз бях измамен от него. Това е една група, която върлува наред и удря хората с имотни измами.“; „С мен се свързаха хората на А., започнаха да ме дрогират системно, даваха ми да карам скъпи коли, даваха ми пари, но в сравнение с това, което трябваше да получа за имотите, наследени от родителите ми, бяха джобни суми. В същото време дрогиран и неосъзнаващ какво правя, ме караха да прехвърлям имотите от наследството на тях. Системно ме малтретираха. Взеха ми около 108 декара апетитни имоти в ****ския квартал „****“, семейната ни къща там, която се доказва на всички инстанции, че тя е взета чрез измама, така ми отнеха и апартамента в центъра на ****“; „Изнудваха ме със сила и притискане. Удряха ме, биеха ме, искаха да ми режат ушите. Тъй като бях изнудван от А. да му прехвърля

имотите си, започнаха да ме изнудват системно, даваха ми документално пари, които след това теглех под техен натиск и физическо малтретиране, и им ги връщах на ръка. Това се правеше, за да изглеждат сделките легални. В същото време, принуждаван чрез насилието над мен, ме караха да прехвърлям имотите. Не съм бил съгласен да им ги прехвърля, а заради изнудването го направих“.

Въпросната статия била публикувана и в други електронни медии, с позоваване на първоначалния източник „***“. Впоследствие, в неустановен с точност момент, статията била премахната от интернет страница *** и съдържанието ѝ станало недостъпно за интернет потребителите.

В хода на проведеното по делото съдебно следствие са назначени и изготвени съдебно-техническа и допълнителна съдебно-техническа експертизи.

Заклучението на първоначално допуснатата техническа експертиза е в насока, че съдържанието на текста на статията, намираща се на интернет адрес *****, което е снето на хартиен носител, съобразно поставената задача, е идентично с текста, приложен към тъжбата, както и със съдържанието на статия, публикувана в електронна медия „*****“ на 25.11.2019 г. със заглавие „Ексклузивни разкрития в *** за разбитата нелегална цигарена фабрика в Т. и предателството на съдружника на М.С.“, която обаче към момента на изготвяне на експертното заключение не е видима за интернет потребителите.

С оглед поставената на вещото лице допълнителна задача, съгласно заключението на допълнителната техническа експертиза, при извършено посещение в редакцията на ИА „***“ на 19.04.2022 г., вещото лице е констатирало, че на 19.04.2022 г. в 11:00 ч. процесната електронна статия „Ексклузивни разкрития в *** за разбитата нелегална цигарена фабрика в Т. и предателството на съдружника на М.С.“ със съдържание, идентично със снетото на хартиен носител от първоначалната техническа експертиза, се е съдържала в архива на електронното издание „***“, а на 19.04.2022 г. в 16:00 ч. същата вече не се е съдържала в архива на електронното издание „***“.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните и приобщени в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, и способите за доказване, както следва: гласни - показанията на свидетелите И. К. и К. Г.; писмени - извлечение от интернет страница ***, съдържащо статия със заглавие „Ексклузивни разкрития в *** за разбитата цигарена фабрика в Т. и предателството на съдружника на М.С.“, с подзаглавие „М.П. - беднякът милионер, с втрещяващ разказ за зловещата си съдба“; справки за съдимост за подс. П. и тъжителя А.; постановление за отказ да се образува ДП изх. № 11671/06.03.2019г. по описа на РП ***; постановление за отказ да се образува ДП изх. № 3356/13.05.2019 г.; постановление за отказ да се образува ДП изх. № 3356/26.07.2019 г.; постановление за отказ да се образува ДП изх. № 585/06.08.2019 г. на Специализирана прокуратура София; справки от Агенция по вписванията; удостоверение изх. № 20220216131433/16.02.2022 г.; удостоверение изх. № 20220216134113/16.02.2022 г.; Решение № 249/19.02.2016 г. по гр.д. № 2182/2015 г. по описа на окръжен съд ***; решение № 1993/21.11.2014 г. по гр.д. № 3186/2014 г. по описа на Окръжен съд ***; решение № 151/03.02.2016 г. по гр.д. № 651/2015 г. по описа на Окръжен съд ***; решение № 886/25.06.2018 г. по гр.д. № 707/2017 г. по описа на Окръжен съд ***; решение № 49/08.03.2019 г. по гр.д. № 324/2019 г. по описа на ВКС, ГК, III отделение; присъда от 05.06.2021 г., постановена по НОХД № 2063/2020 г. по описа на Специализиран наказателен съд; и способите за доказване - заключенията на съдебно-техническата и допълнителната съдебно-техническа експертиза.

Обстоятелствата, касаещи извършени от подс. П. сделки с негови собствени

недвижими имоти, както и последващото оспорване на част от тях по съдебен ред, се изясняват от приобщените справки от Агенцията по вписванията и от ОС ***, и от приложените преписи от постановените във връзка с образуваните дела съдебни решения.

Видно от удостоверение изх. № 20220216131433/16.02.2022 г. и удостоверение изх. № 20220216134113/16.02.2022 г. от Агенция по вписванията, тържителят А.А. е бил вписан като управител на „Еко Енерджи ****“ ЕООД и „****“ ЕООД, между които дружества и подс. П. са били осъществени част от цитираните по-горе сделки.

Фактът на подаване от страна на подс. П. на сигнали в Районна прокуратура *** и Специализирана прокуратура София досежно осъществени от страна на тържителя и други лица неправомерни действия спрямо личността и имуществото му, и че по съответните сигнали са постановени откази да бъдат образувани досъдебни производства, са изводими от приобщените прокурорски актове в съответната насока. Установява се също, че последните са влезли в сила.

Изводите си досежно миналата съдимост на тържителя и подсъдимия, а именно, че и двамата са неосъждани, предвид настъпилата по отношение на осъжданията им реабилитация по право, съдът формира въз основа изисканите справки за съдимост.

В допълнение, въз основа справка от Специализирана прокуратура и посредством представения препис от присъда от 05.06.2021 г., постановена по НОХД № 2063/2020 г. по описа на Специализиран наказателен съд, влязла в законна сила на 22.06.2021 г., се установява, че воденото срещу А. наказателно производство по НОХД № 2063/2020 г. по описа на СпНС за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 НК е приключило с оправдателна присъда.

Цитираните фактически положения съдът прие за безспорно изяснени, доколкото са изводими от приобщените писмени доказателства, които кредитира като обективни и достоверни. Предвид това по-подробното им обсъждане и анализ се явяват безпредметни.

Що се отнася до процесната статия със заглавие „Ексклузивни разкрития в *** за разбитата цигарена фабрика в Т. и предателството на съдружника на М.С.“, с подзаглавие „М.П. - беднякът милионер, с втрещяващ разказ за зловещата си съдба“, въз основа заключенията на техническата и допълнителната техническа експертизи, съдът прие за доказано, че макар към момента на изготвяне на първоначалната експертиза да не е била достъпна и видима за онлайн потребителите на интернет сайт ***, съдържанието ѝ, в това число инкриминираните с тъжбата изрази, които съгласно статията се твърди да са били казани от подс. П., е идентично с приложеното по делото извлечение.

Посредством заключението на допълнителната техническа експертиза се установява, че към 19.04.2022 г. в 11:00 ч. процесната електронна статия с аналогично съдържание е била налична и видима в архива на електронното издание „****“. Предвид това, макар на 19.04.2022 г. в 16:00 ч. вече да не се е съдържала в архива на електронното издание „****“, съдът прие за доказан факта на публикуването ѝ на интернет страница *** на 25.11.2019 г., както и съдържанието ѝ.

По отношение експертното заключение и допълнението към него съдът прецени, че следва да бъдат кредитирани, доколкото изготвилото ги вещо лице разполага със съответните експертни знания и умения, и е отговорило изчерпателно и обективно на поставените задачи. Предвид това ги възприе и използва при формирането на фактическите си и правни изводи.

Относитими към правилното изясняване на фактическата обстановка по делото, и в частност относно провеждане на интервюто с подс. П., което впоследствие се твърди да е било цитирано в процесната статия, се явяват показанията на свид. К. Г.. Посредством изложеното от нея се установява, че е автор на статията, подписана с псевдоним „К. И.“, както и че по повод изготвянето ѝ се е срещнала и разговаряла с подс. П. в гр. ***. По

отношение обстоятелствата, касаещи осъществената помежду им среща и провеждането на интервюто, съдът се довери на изложеното от свидетелката, преценявайки го като логически издържано и обективно. Освен това съдебният състав прие за логични твърденията ѝ, че не може с точност да посочи начина, по който е предала изготвената от нея статия, включваща проведеното с П. интервю, към редакцията на ИА „****“ в гр. София /дали е диктувала по телефона или е написала текста на статията на компютър и е изпратила файла по и-мейл/. Последното се явява житейски логично, с оглед изминалия от процесните събития до провеждане на разпита ѝ пред съда значителен период от време, както и с оглед многобройността на аналогичните случаи, които има в практиката си. Съдът се довери на показанията на свид. Г. и в частта, съобразно която сочи, че казаното от П. по време на интервюто било цитирано от нея коректно, без обаче да се ангажира с твърдението, че приложеният по делото текст на процесната статия изцяло кореспондира с написаното от нея. Що се отнася до самоличността на лицето, с което било проведено интервюто, съдът прие за доказано въз основа изложеното от свидетелката, че въпросното лице е било именно подс. М.П., доколкото Г. сочи, че макар да не ѝ е представил документ за самоличност при срещата, е нямала съмнения в самоличността му, тъй като го била виждала по медиите и преди.

Освен показанията на свид. Г., съдът прецени като допринасящи към изясняването на предмета на доказване и депозираните от свид. И. К.. По отношение доказателствената стойност на последните следва да се отбележи, че не са пряко относими към изясняването на обстоятелствата относно проведената между Г. и П. среща, респективно казаното от подсъдимия, както и дали бил коректно цитиран при публикуването на статията или не, доколкото този свидетел не е очевидец на въпросните събития. Същевременно, предвид заемащата от свидетеля позиция като главен редактор в ИА „****“, съдът прецени показанията му като относими и изясняващи механизма на работа, утвърден в редакцията на медията и комуникацията с кореспондентите извън гр. София, респективно начините, по които последните предават изготвените материали за публикуване. Свидетелят посочва също, че в много случаи публикуваните материали съдържат редакторска намеса, както и че крайното решение дали даден материал да бъде публикуван или не, респективно кога, е на редактора, а не на изготвилите материала репортер или на друго лице. Относно обстоятелството, че процесната статия била свалена от архива на медията, съдът също се довери на показанията на свидетеля, доколкото кореспондират с експертните заключения.

Предвид гореизложеното, макар да прие за доказано, че процесната статия към момента на публикуването си в интернет страницата на ИА „****“ е съдържала инкриминираните с тъжбата изрази, съдът не счита, че може да бъде прието за безспорно доказано, че публикуваният текст съответства пълно и точно на заявеното от подсъдимия П. при вземане на интервюто от свид. Г..

От правна страна:

При така установеното от фактическа страна, въз основа приобщената по делото доказателствена съвкупност, на основание чл. 304 НПК съдът призна подсъдимия М. Ж. П. за невиновен и го оправда по повдигнатото обвинение в извършване на престъпление по чл. 148, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. чл. 147, ал. 1 НК, а именно за това на 25.11.2019 г., в гр. София, чрез електронна медия ***, която на 25.11.2019 г. разпространила статия със заглавие „Ексклузивни разкрития в *** за разбитата цигарена фабрика в Т. и предателството на съдружника на М.С.“, с подзаглавие „М.П. - беднякът милионер, с втрещаващ разказ за зловещата си съдба“, да е разгласил неистински позорни обстоятелства за А. Х. А. и да му е приписал престъпления, като клеветата да е нанесена публично и да е разпространена по друг начин, като да е заявил: 1. „Последният ни разговор, който проведохме аз и А.А. беше за пари. Той ми предлагаше пари, за да ме подкупи, за да не пускам в прокуратурата жалби срещу него. Тъй като аз бях измамен от него. Това е една група, която върлува наред и удря

хората с имотни измами.“; 2. „С мен се свързаха хората на А., започнаха да ме дрогираха системно, даваха ми да карам скъпи коли, даваха ми пари, но в сравнение с това, което трябваше да получа за имотите, наследени от родителите ми, бяха джобни суми. В същото време дрогиран и неосъзнаващ какво правя, ме караха да прехвърлям имотите от наследството на тях. Системно ме малтретираха. Взеха ми около 108 декара апетитни имоти в ***ския квартал „****“, семейната ни къща там, която се доказва на всички инстанции, че тя е взета чрез измама, така ми отнеха и апартамента в центъра на ****“; 3. „Изнудваха ме със сила и притискане. Удряха ме, биеха ме, искаха да ми режат ушите. Тъй като бях изнудван от А. да му прехвърля имотите си, започнаха да ме изнудват системно, даваха ми документално пари, които след това теплех под техен натиск и физическо малтретиране, и им ги връщах на ръка. Това се правеше, за да изглеждат сделките легални. В същото време, принуждаван чрез насилието над мен, ме караха да прехвърлям имотите. Не съм бил съгласен да им ги прехвърля, а заради изнудването го направих“.

На първо място, в теоретичен аспект клеветата по смисъла на чл. 147 НК представлява съзнателно разпространяване на информация за определено лице, изразяваща се в позорни обстоятелства или в данни за извършено престъпление, за които деецът знае, че са неистински, съответно, че престъплението не е извършено. Обект на престъплението са обществените отношения, свързани с чувството за чест и достойнство на отделния индивид, като засегната се явява обществената оценка относно обществените и лични достойнства на пострадалия, неговото добро име в обществото. Тези обстоятелства освен това следва да бъдат разпространени със специалната цел личността на оклеветения да бъде злепоставена пред обществото посредством засягане честта, достойнството и доброто му име. Винаги следва да се касае за конкретни явления от действителността, респективно за конкретно твърдяно престъпление, и пострадал от клеветата да бъде конкретно персонифицирано физическо лице.

Изпълнителното деяние се състои в разгласяване на позорни обстоятелства или приписване на престъпление. Под разгласяване следва да се разбира довеждане до знанието на трети лица, като за да имат позорящ характер, съответните обстоятелства следва да касаят неистински факти и обстоятелства, свързани с личността на пострадалия, които засягат доброто му име в обществото.

В аспекта на тези теоретични постановки, по отношение инкриминираните с тъжбата изрази настоящият съдебен състав прецени, че следва да бъдат разглеждани и анализирани като позорни обстоятелства по смисъла на чл. 147, ал. 1 НК, доколкото не са достатъчно конкретизирани по време, място, обстоятелства и начин на извършване, за да може да се приеме, че представляват твърдения за конкретно осъществени от тъжителя престъпления.

Същевременно, макар инкриминираните реплики /тълкувани в контекст/ да представляват позорящи обстоятелства, не се доказва по нужния съобразно изискването на чл. 303, ал. 2 НПК несъмнен начин, техен автор да е подсъдимият М.П.. Това е така, макар от показанията на свид. Г. да се установи, че по повод изготвянето на процесната статия се е срещнала с него и в проведения разговор той е изложил твърдения за осъществени спрямо личността и имуществото му неправомерни действия. Въпреки безспорното установяване на факта на проведената среща обаче, от доказателствата не се изясни по изискуемия несъмнен начин подс. П. да е изрекъл именно инкриминираните изрази, от една страна по причина, че свид. Г. не пази записките си от проведеното интервю, при което три години след вземането му обективно няма как да бъде сигурна дали текстът на публикацията съответства на казаното по време на срещата, и от друга, доколкото се изясни, че написаното от самата нея като материал, преди да бъде възпроизведено в интернет пространството чрез публикуването на процесната публикация, е било предадено на неустановено по делото лице от ИА „****“ в гр. София и е претърпяло и редакторска намеса.

При така установените факти настоящият съдебен състав намира, че не би могъл да се

формира несъмнен и достатъчно убедителен извод, че публикацията в електронната медия *** действително съответства на казаното от подсъдимия по време на интервюто. Категорични доказателства в съответната насока не се събраха, което мотивира съда да оправдае подс. П. по повдигнатото обвинение.

Отделно, като второ самостоятелно основание за постановяването на оправдателна присъда спрямо подсъдимия, според настоящия състав се явява обстоятелството, че частното обвинение, по начина, по който е повдигнато с тъжбата, е обективно и субективно несъставомерно.

Това е така, доколкото на подс. П. обективно не би могла да бъде вменена отговорността за разпространение на инкриминираните изрази чрез публикуването на процесната статия в електронна медия *** на 25.11.2019 г., тъй като подсъдимият няма каквото и да било отношение към процеса на публикуването и момента, в който е станало това. Последното е изводимо категорично от показанията на свид. И. К. /главен редактор на ИА „****“, посредством които се изясни, че решението дали даден материал да бъде публикуван или не, е на редактора. Следователно, дори да бъде прието за доказано безспорно авторството на изразите от страна на подсъдимия, частното обвинение, по начина, по който е повдигнато, е обективно, а оттам и субективно несъставомерно, тъй като моментът и фактът на публикуването на материала, съдържащ изразите, по никакъв начин не е зависел от волята и възможностите на П..

При тези съображения в съвкупност и на основание чл. 304 НПК съдът призна подсъдимия за невиновен и го оправда по повдигнатото обвинение в извършване на престъпление по чл. 148, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. чл. 147, ал. 1 НК, като не намира за необходимо да подлага на обсъждане и анализ квалифициращите деянието признаци и истинността на изнесената информация, която с случая е ирелевантна.

По разноските:

При делата по тъжба на пострадалия, когато подсъдимият бъде признат за невиновен, разноските се възлагат в тежест на частния тъжител. Предвид това и на основание чл. 190, ал. 1 НПК, съдът осъди тъжителя А. Х. А., ЕГН ***** да заплати в полза на Държавата, по сметка на Софийски районен съд, направените по делото разноски /за експертизи и изплатени пътни разноски за явяването на свид. Г./ в размер на 915, 75 /деветстотин и петнадесет лв. и седемдесет и пет ст./ лв.

По изложените съображения от фактическо и правно естество, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: